

422 D.P.S.
Data 9.02.2004

Biroul permanent al Senatului
Bp 4 16.02.2004

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU**

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind Legea meseriilor.*

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare organizarea meseriașilor și a întreprinderilor meșteșugărești, formarea profesională și perfecționarea meseriașilor, în vederea practicării unei game variate de meserii, apărarea intereselor meseriașilor și protejarea consumatorilor.

II. Observații și propuneri

1. La elaborarea acestei propunerii legislative nu s-au respectat dispozițiile unor articole prevăzute de Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, respectiv:

- *ale art. 11*, potrivit căruia actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, ceea ce presupune armonizarea propunerii legislative cu legislația în vigoare;

- ale art. 14, potrivit căruia în procesul de legiferare trebuie evitată instituirea acelorași reglementări în două sau mai multe acte normative.

2. Practicarea unor meserii, formarea profesională a persoanelor denumite în această inițiativă legislativă parlamentară „meseriași”, precum și o serie de aspecte referitoare la organizarea întreprinderilor sunt deja reglementate printr-o serie de acte normative.

Astfel, *formarea profesională și perfecționarea* se realizează prin:

- sistemul de învățământ, potrivit prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, cu modificările și completările ulterioare;
- sistemul formării profesionale a adulților, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 129/2003 privind formarea profesională a adulților, republicată.

Reglementările referitoare la practicarea unei meserii sunt prevăzute prin Legea nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, care, la art. 1 alin. (3) stabilesc că *persoanele fizice, cetăteni români sau cetăteni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai celorlalte state aparținând spațiului economic european și asociațiile familiale pot fi autorizate să desfășoare activități economice, în toate domeniile, meseriile și ocupațiile, cu excepția celor stabilite sau interzise prin legi speciale.*

3. În raport de principiile comunitare în materia liberei circulații a persoanelor, a liberei circulații a serviciilor și a dreptului de stabilire, consacrate de art. 39-55 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană, *propunerea legislativă nu reglementează o serie de aspecte importante referitoare la modalitățile și condițiile prestării acestor meserii de către cetătenii statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European.*

De asemenea, la nivel comunitar există o serie de prevederi care se referă la recunoașterea reciprocă de către statele membre a calificărilor profesionale (pregătire profesională și experiență) dobândite de cetătenii Uniunii, recunoaștere care le permite acestora accesul la profesiile și meseriile în cauză, în orice stat al Uniunii Europene.

Propunerea legislativă nu face nici o referire la principiul recunoașterii calificărilor dobândite de cetătenii europeni și nici cu privire la accesul acestora la meseriile din anexă. Din acest considerent, prevederile art. 43-65, referitoare la formarea profesională a ucenicilor,

calfelor și maiștrilor sunt lacunare în raport de situația cetățenilor Uniunii Europene. Prin urmare, *pot fi apreciate ca incompatibile cu principiile comunitare enunțate*.

Referitor la accesul cetățenilor Uniunii Europene la meseriile în cauză, precizăm că, în virtutea Tratatului Comunității Europene, acesta se poate face atât sub forma dreptului de stabilire cât și sub forma prestării de servicii cu caracter temporar.

Importanța existenței unei distincții clare între ipoteza stabilirii și situația prestării de servicii decurge din obligația statelor membre ale Uniunii Europene de a institui un regim mai flexibil în raport de *lucrătorii care, stabiliți pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, prestează servicii în mod temporar pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene*. În această ipoteză, persoanele în cauză sunt *exceptate de la condiții precum examinarea cunoștințelor profesionale, autorizarea practicării unei meserii sau înregistrarea la un organism profesional*.

Prin urmare, *dispozițiile art. 49, art. 55 și art. 64 privind examenele de evaluare a ucenicilor și maiștrilor*, respectiv examenul de atestare a calfelor, devin bariere la libera circulație a persoanelor și serviciilor.

În raport de persoanele fizice și juridice care pot exercita meseriile la care se face referire în proiect, apreciem că *sfera de aplicare este prea restrânsă*, acest aspect putând aduce atingere principiilor comunitare.

Prin urmare, aceste meserii pot fi desfășurate și în cadrul celoralte societăți comerciale existente în legislația română și nu numai de către societățile cu răspundere limitată.

De altfel, condiția ca proprietarul unei întreprinderi meșteșugărești, respectiv, după caz, cooperativul, reprezentantul asociației familiale sau asociatul să fie calificați într-una din meseriile prevăzute în anexă poate reprezenta o barieră în posibilitatea persoanelor de a desfășura activități economice, mai ales că aceste persoane au în principal atribuții administrative și de reprezentare în relațiile cu terții, astfel încât cerința calificării este disproporționată în raport de rațiunea care a stat la baza acestei limitări.

Practicarea unei meserii se poate face în mod organizat în cadrul societăților comerciale, persoane juridice a căror înființare, organizare și funcționare este stabilită prin Legea nr. 31/1990 privind

societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. *Orice persoană fizică sau juridică poate înființa o societate comercială, fără a fi condiționată de exercitarea unei anumite profesii sau meserii, cu excepțiile stabilite prin legi speciale.*

Înființarea unei întreprinderi meșteșugărești se poate face de orice persoană fizică sau juridică. Important este ca practicarea unei meserii să se realizeze de către o persoană cu calificarea necesară, fie ca persoană fizică autorizată sau asociație familială, fie în cadrul unei societăți comerciale.

4. În plus, față de cele prezentate mai sus, potrivit art.213 din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, controlul activității de ucenicie la locul de muncă, statutul ucenicului, modul de încheiere și executare a contractului de ucenicie la locul de muncă, atestarea maistrului de ucenicie, verificarea finală a aptitudinilor ucenicului, precum și orice alte aspecte legate de contractul de ucenicie la locul de muncă urmează să fie reglementate prin lege specială.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele expuse, Guvernul nu susține promovarea propunerii legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului